

oktober 2019

Duuk, wij, en de bank

Duuk heeft vele plekken om te rusten en te slapen: het kleed bij de bank, het kussen, de mand, de marmeren vloer (met vloerverwarming) en de open bench (met het kamertje erbij). Maar Duuk mag NIET op de bank, want die is van ons.

Dus wat gaat Duuk doen? De bank op! En dat mag niet, dus wij gaan ingrijpen!

En dat doen wij als volgt. We beginnen met een "nee", en met enig aandringen springt hij van de bank. Mooi zo, hij leert snel!

Na enige tijd gespeeld te hebben met het knorrende varkentje, springt hij, met varken, op de bank. Nu volgt een iets luidere NEE! En nog maar een: NEE!! En ik trek aan de snuit van het varken en zo Duuk mee de bank af. Daarna nog een beetje soezen en dan slapen.

Een paar dagen later nestelen we ons gezellig na een drukke dag bij de tv. Duuk ligt lekker te kauwen. Op een spannend moment in de film legt Duuk zijn kauwbot op de bank want dat kauwt kennelijk lekkerder. Hij blijft zelf voor de bank staan. Bah, niet fijn Duuk, dat kauwding stinkt en de bank wordt vies. Ik pak het ding en gooi het op zijn kussen. Hij pakt het op en komt weer richting bank. Ik pak het slijmerige ding vast voor hij het op de bank legt en houd het vast, zodat hij eraan kan kluiven. Dat vindt-ie fijn. Mooi, kan ik verder van de film genieten.

De volgende avond speelt hij met de eend en springt met eend op de bank. NEEE! ik duw hem ervan af, hij stapt weg en keert weerom, met de bedoeling op de bank te springen. Ik glij wat onderuit en hou hem tegen met mijn been. We worstelen zo een tijdje, hij taait af en gaat op zijn kussen liggen. Dit tafereel herhaalt zich nog een aantal malen. Wij krijgen het vermoeden dat Duuk prima weet dat de bank een no go is, maar het lekker blijft proberen.

Volgende stap: speeltje afpakken en wegleggen als hij ermee op de bank springt. Zo gezegd zo gedaan. Na het eten lekker met koffie onderuit op de bank. Duuk komt eerst met zijn kleverige klui, en vervolgens met het varken op de bank. Ik verman me: NEE!! en pak het varken af en leg het weg. Duuk kijkt beteuterd (althans zo ziet het er voor mij uit) en stapt een beetje verloren rond. Mooi, gelukt, hij snapt nu wat er gebeurt als hij op de bank springt terwijl hij weet dat dat niet mag!

De volgende dagen speelt de bank gelukkig even geen rol en we zijn tevreden. Dan springt Duuk - met kauwbot en al - weer op de bank. Wij beginnen ons te ergeren en machteloos te voelen. Wie heeft hier zou zin in? Elke keer als we lekker zitten komt hij weer klieren. Terwijl we toch al de hele dag ons best doen om hem een goed leven te geven! Allebei hopen we dat één van ons ingrijpt, dan hoeft de ander het niet te doen. Uiteindelijk springt er een op, roept keihard NEEEEE!!!!, pakt het kauwding af, Duuk springt als een haas van de bank en gaat op het kussen liggen.

We staan in de keuken te koken als Duuk in zijn geheel op de bank springt, gaat zitten en uitdagend naar ons kijkt. Verbluft en geërgerd roepen we elkaar toe: "Doe jij dan wat!" "Waarom IK, jij weet het toch altijd zo goed?!" "Nou hup, dit kan toch niet?!" "Nee, maar ik weet het ook niet meer hoor!" "Maar ik ben aan het koken!" En dan pakt mijn lief haar de sleutelbos, beent naar Duuk, smijt de sleutels op de grond, en roept vanuit haar ténen dat het nu afgelopen is en dat Duuk van de bank moet!!! Goh, zo heb ik haar nog nooit gezien en gehoord, ik ben echt onder de indruk.

En het mooie is: Duuk ook. We negeren hem even, Duuk gaat aan de voeten van lief zitten, en loopt dan rustig naar zijn mand en vlijt zich lekker neer voor een slaapje.

Eindelijk rust – vooral voor Duuk en daarmee ook voor ons.